

[Ole Vig Jensen]

det daglige beskæftiger sig med skolen og dens forhold. Det er lige netop det, jeg ønsker skal ske i den kommende tid.

Alfred Hansen (DR):

Det er et af de forslag, som man ellers kunne have forventet at VS ville have stillet to ordførere til for indbyrdes at kunne diskutere pro et contra vedrørende det radikale venstres stillingtagen til forslaget.

Jeg har tidligere i forespørgselsdebatten været inde på prøver og foreslået det, som også kristeligt folkeparti her på skrift har nedfældet. Retsforbundet kan støtte lovforslaget.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til forslaget – nogle bemærkninger, som andre ordførere ikke har været inde på. Det drejer sig om de to niveauer, som man har i øjeblikket. Man underviser dels på grundkursusniveau, dels på udvidet kursusniveau, men de prøver, som alle eleverne på begge niveauer skal op til, udarbejdes efter det niveau, som grundkursuselever er undervist på. Det vil naturligvis, som også ordførerne anfører i bemærkningerne, betyde, at de elever, der undervises på udvidet kursus, har meget nemt ved at klare disse opgaver og få meget høje karakterer. Derudover vil naturligvis også en del elever på grundkursusniveau kunne få pæne karakterer.

Den afleverende skole skal give en karakteristik af eleven med hensyn til eventuel optagelse i gymnasiet, og den kan vælge mellem 3 prædikater: »egnet til gymnasiet«, »ikke egnet til gymnasiet« eller »måske egnet til gymnasiet«. Når tilgangen til gymnasiet har været relativt stor den seneste tid, ikke mindst efter, at den nye folkeskolelov er begyndt at virke i praksis, tror jeg, det for en stor del skyldes, at mange elever får relativt høje karakterer i de fag, fordi prøven laves på grundkursusniveau. Derfor kan den afleverende skole naturligvis ikke undslå sig for at erklære de pågældende elever for egnede, for de har rent faktisk bevist i deres prøveresultater, at de er kvalificerede til at komme i gymnasiet, selv om det måske senere viser sig, at de har meget svært ved at følge den teoretiske undervisning i gymnasiet. Jeg synes, det hører med i en samlet vurdering af, hvordan disse prøver virker i praksis.

Dertil kommer, at det er helt og aldeles urimeligt, at man underviser elever på ét niveau, men til afgangsprøven udarbejder prøver svarende til et andet niveau. Det må være en helt naturlig hensyntagen til eleverne, at eleverne bliver stillet over for prøver, som svarer til det niveau, de er blevet undervist på. Derfor er forslaget et godt forslag, og det bør naturligvis også vedtages.

Jeg vil ikke sige, at forvirringen er total, men jeg vil da gerne have opklaret, om det er sådan, at hvis nu venstre stemmer for dette forslag fra kristeligt folkeparti, og hvis de radikale finder ud af, at de vil stemme imod, så er skoleforliget brudt. Eller er skoleforliget først brudt, i det øjeblik dette forslag er vedtaget?

Jeg synes, det er nogle gode taler, hr. Bundgaard Nielsen har holdt i dag, og der er også en del gode synspunkter i den annonce, som jeg tidligere har omtalt, som venstre har indrykket i aviserne den 23. marts 1981. Men jeg er ikke helt klar på, om man virkelig mener det alvorligt fra venstres side eller det bare er nedfældet på prent i annoncen og sagt i talen, der er holdt i dag, af mentalhygiejniske grunde. For hr. Bundgaard Nielsen har sagt: vi er villige til at ændre på disse forhold. Men samtidig har hr. Bundgaard Nielsen sagt: vi vil være loyale over for folkeskoleforliget. Jeg har svært ved at se, hvordan disse to modsatrettede synspunkter kan forenes, al den stund vi ved, socialdemokratiet ikke vil rokke sig en tøddel med hensyn til en eventuel mindre reform af folkeskoleloven.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Ole Vig Jensens meget forstandige tale her fra talerstolen har vist, at forhandlingsmulighederne ikke er udtømte, og derfor får hr. Alfred Hansen ikke noget svar.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg har som ordfører for forslagsstillerne nu to opgaver. Den ene er at takke ordførerne. Den anden er at svare på, hvorfor vi er fremkommet med dette forslag. Jeg skal tage det sidste først.

Under de forhandlinger, der gik forud for indgåelsen af forliget i 1975, var det helt afgørende for os, at man kunne bevare folke-